

241

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 24 czerwca 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości równoważników pieniężnych za wyżywienie i ubranie oraz świadczenia pieniężnego wypłacanego poborowym odbywającym służbę zastępczą.

Na podstawie art. 193 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16 i Nr 40, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 20 marca 1992 r. w sprawie wysokości równoważników pieniężnych za wyżywienie i ubranie oraz świadczenia

pieniężnego wypłacanego poborowym odbywającym służbę zastępczą (Dz. U. Nr 31, poz. 133) w § 1 w ust. 1 wyrazy „18 400 zł” zastępuje się wyrazami „21 500 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1992 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: p. o. *J. Kropiwnicki*

242

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 20 czerwca 1992 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach o pozbawienie lub zawieszenie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz orzekania o niezdolności do jego wykonywania.

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 1991 r. Nr 8, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postępowanie w sprawach o pozbawienie lub zawieszenie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii ze względu na jego stan zdrowia prowadzi okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna, na której obszarze lekarz weterynarii wpisany jest do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej.

§ 2. 1. Okręgowa rada lekarska na wniosek okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej powołuje komisję lekarską, zwaną dalej „komisją”, orzekającą o niezdolności do wykonywania zawodu przez lekarza weterynarii ze względu na jego stan zdrowia.

2. W skład komisji wchodzi trzech lekarzy, którzy wybierają spośród siebie przewodniczącego.

3. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna powiadamia lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie, o wszczęciu postępowania, powołaniu komisji i jej składzie.

§ 3. 1. Lekarz weterynarii, którego dotyczy postępowanie, może wskazać lekarza nie będącego członkiem komisji jako swojego męża zaufania.

2. Mąż zaufania może uczestniczyć we wszystkich czynnościach komisji, z wyjątkiem orzekania.

§ 4. 1. Komisja wydaje orzeczenie na podstawie przeprowadzonego badania i zgromadzonej dokumentacji.

2. Komisja może skierować badanego lekarza weterynarii na badanie dodatkowe lub obserwację w specjalistycznym zakładzie opieki zdrowotnej.

3. Jeżeli lekarz weterynarii odmawia poddania się badaniu przez komisję, badaniom dodatkowym lub obserwacji w zakładzie opieki zdrowotnej albo 3-krotnie nie zgłosił się na badanie w wyznaczonym terminie, komisja powiadamia o tym bezzwłocznie okręgową radę lekarsko-weterynaryjną.

§ 5. 1. Komisja powinna wydać orzeczenie nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia jej powołania.

2. W uzasadnionych przypadkach okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może przedłużyć termin wydania orzeczenia.

§ 6. 1. Z dokonanych czynności komisja sporządza protokół, który zawiera:

- 1) oznaczenie czasu i miejsca posiedzenia komisji,
- 2) imiona i nazwiska członków komisji,
- 3) imię i nazwisko badanego lekarza weterynarii oraz sposób stwierdzenia jego tożsamości,
- 4) okoliczności, które spowodowały przeprowadzenie badania,
- 5) orzeczenie komisji wraz z uzasadnieniem,
- 6) podpisy członków komisji.

2. Do protokołu komisja dołącza dokumentację uzyskaną w związku z badaniem stanu zdrowia lekarza weterynarii.